

Administracions i empresaris del lleure, enfrontats per les restriccions d'horari

Fora d'hores

Els nous horaris de tancament de *pubs* i discoteques enfronten propietaris i clients, la majoria joves, amb les administracions. El primer avís fou Alacant. València pot ser ara el segon, si no s'arriba a cap acord, i a Barcelona, alguns sectors reclamen més control.

Durant els caps de setmana les ciutats dels Països Catalans apareixen rendides a l'anomenada febre de la nit. Cap a la una de la matinada bars, *pubs* i discoteques, són punt de reunió de milers de joves. Entre fum de tabac, baf d'alcohol i olors de tota mena —humanes i cosmètiques— la gent s'acorrúa al taulell com una cua de l'atur. *Funky, rock, pop, blues, jazz, tecno* i *acid-house* són les notes que donen color a la nit.

En aquesta hora la festa va a tot drap. És el moment de la diversió d'uns i del negoci d'altres. L'espectacle urbà ha començat i els decibels desbocats no pararan fins ben passada la matinada. Bona part de la gent que ha eixit de casa a les deu del vespre no hi tornarà fins a l'eixida el sol. D'altres continuaran la marxa. La ciutat és presa per una casta especial

de gent. És la nit dels vampirs i molts van volant de pub en pub i de *disco* en *disco* fins que el cos no els diu prou.

Però mentre aquesta gent, entre copa i copa, van consumint l'oci, hi ha qui comença a patir un malson que se li allarga tot el cap de setmana. Són els veïns que protesten pel soroll de cotxes, motos i pels crits de la gent que es troba al carrer, davant la porta del bar, amb un *cupata* en la mà. El dret a la diversió d'uns i al descans d'altres entra, doncs, en conflicte. Enmig d'aquesta triple barralla de propietaris, clients i veïns es troba l'administració, que se suposa que hi ha de posar pau.

La tasca no és simple: els habitants dels barris demanen el compliment dels horaris imposats per l'administració. Els amos dels locals demanen més flexibili-

tat i es neguen a tancar a les hores estipulades. El jovent no vol retallades i demana una nit sense límits. L'administració, així local com autonòmica, no està per brocs i adverteix que s'ha de plegar mes aviat, com fan a Europa.

La discussió sobre si ha de prevaler el descans a la diversió, o vicerversa, és damunt la taula. La batalla d'Alacant, entre joves i policia, pot ser un avís del que podria passar en altres ciutats dels Països Catalans si la situació es radicalitzara i els tres col·lectius barallats no flexibilitzen actituds. De fet, la revolta alacantina no ha estat l'única en l'estat espanyol. Ciutats com Cáceres, Logronyo, Guadalajara i Santiago també s'han convertit en pista de lluita. Tot i això, cal indicar que la legislació no és la mateixa en totes les comunitats, perquè depèn de les admi-

Les associacions de veïns protesten pel soroll que fa la gent al carrer de nit.

ARRIU

Entre la nit i el dia

A les sis de la matinada i quan en moltes ciutats la gent ja plega, a València encara queda traca per cremar. Al centre de la ciutat, i a fora, hi ha discoteques en marxa on la gent pot fer les últimes copes. Molt a prop de la platja, al terme municipal de Sueca, les sales Chocolate, Barraca i Puzzle comencen a emplenar-se de gent. A pocs quilòmetres, en la carretera que va de València a Pinedo, la sala Spook Factory també comença a prendre vida. A l'interior, les discoteques Espiral i Don Julio, comencen a rebre els seus acòlits balladors. La nit encara té màgia per a absorbir l'adrenalina decibèlica d'*acid-house*, *psycho-billy*, *hip-hop* i altres barreges fetes pels *djs* valencians. És l'hora dels últims de la cua, una colla especial que fan de la nit diversió. El So de València comença doncs, a sonar per totes les pistes de les discoteques més avantguardistes del país.

Això mateix, passa a Palma i a Barcelona. A la capital de les Illes, la pista de ball de la discoteca Luna i els taulells del pub i de la sala Victòria s'han omplert de gent. A Barcelona, Salsa i Distrito continuen en funcionament fins ben entrat el matí.

Al cap i casal del País Valencià, aquestes discoteques comencen a tenir ganxo a principi dels 80. En un primer moment eren llocs reservats a la gent del món de la faràndula i de la moda valenciana. Però de fa uns anys els ambients s'han barrejat molt més i hi acudeix tota mena de gent.

A la capital del Túria la tradició de gaudir de la nit ve de lluny. Ja a començament de segle, les funcions anomenades "golfa" de teatres i cinemes, que començaven a l'una de la matinada, que s'han mantingut, comptaven amb

molts seguidors. Però, ara, la normativa de la Generalitat valenciana, que sols permet a aquests establiments de funcionar fins a les 5.30 de la matinada, ha tallat la nit i les discoteques sense límit horari poden veure's obligades a tancar definitivament.

De moment l'ordre ja ha creat una excissió dins els empresaris. A València ara n'hi ha dues associacions: l'Associació d'Empresaris de Discoteques de València i Discoteques de Zones Especials (ZEV). Aquesta darrera és integrada per 14 sales.

Per aquests empresaris la normativa està deslligada de la realitat "perquè hi ha molta gent que treballa en un restaurant o cafeteria o en una altra discoteca i sols pot divertir-se de nit en les nostres sales", indica Artemio Guardiola, gerent de la discoteca Chocolate.

Aquests empresaris demanen l'establiment d'horaris especials per a ells "perquè nosaltres -afirma Guardiola- ens instal·larem, fa temps, fora de la ciutat per no molestar a ningú". El gerent de Chocolate afirma que les catorze sales de la ZEV ja fa temps que regalen entrades "perquè la gent vinga abans de les tres, però no ve ningú".

Respecte a la necessitat d'homologar horaris amb els europeus, el gerent de Barraca, Vicente Pizcueta, indica que "això és establir comparacions distorsionades i maquiavèliques, perquè la tradició valenciana de viure al carrer no té res a veure amb l'estil de vida que hi ha a Europa".

Ara com ara, les 14 discoteques pensen tancar a les 8 del matí mentre esperen una resposta a la proposta que han fet a la Generalitat Valenciana.

V. L.

La gent arriba a bars i discoteques a començament de matinada.

RAFA GIL

nistracions autonòmiques. Així, si al País Valencià, els *pubs* estan obligats a tancar, els dies laborables a les 2.30 de la matinada i a les 3 els cap de setmana, i les discoteques a les 4 i 4.30, respectivament, al Principat la legislació permet, tant a discoteques com a *pubs*, d'obrir fins a les 4.30 els dies laborals i, el divendres i el dissabte, fins a les 5.30 de la matinada. A les Illes, els *pubs* han de tancar a les 3 i les discoteques a les 5. No obstant això, fins ara cap establiment no compleix la llei. L'oferta és molt ampla i els diners en joc són molts.

BENIDORM I SUECA CONTRA BONO

Al País Valencià, la normativa de la Conselleria d'Administració Pública ha motivat un creuament d'afirmacions entre empresaris -ara dividits en dues associacions-, veïns i administració. L'ordre en qüestió fou redactada el desembre del 1992 per una comissió en la qual hi havia, com a òrgans consultius, la Federació de Veïns de la Comunitat Valenciana, la d'Empresaris de Discoteques de València, l'Institut de la Joventut de la Comunitat Valenciana (IVAJ), òrgan que depèn de la Conselleria de Cultura, i la Conselleria d'Administració Pública.

Si el conseller Emèrit Bono s'ha manifestat partidari de retallar els horaris "per tal d'homologar-nos amb Europa", els ajuntaments de Benidorm (PP) i Sueca (PSOE) s'oposen al decret. Cal advertir que aquestes dues ciutats, com qualsevol nucli turístic, viuen molt de la nit. Així, el regidor de seguretat ciutadana de Benidorm, Salvador Moll, assegura que no pensa aplicar l'ordre de la Conselleria perquè no beneficia ningú. Moll és partidari de conciliar els interessos d'empre-

saris i veïns, i no de "l'aplicació freda d'un decret que no té contacte amb la realitat".

Vicent Vera, alcalde de Sueca i company de partit del conseller Bono, assegura que el decret "no és una normativa ni exportable ni presentable". Respecte a l'homologació d'horaris amb Europa defensada pel conseller, Vera indica que és una "estupidesa". Ara bé, l'alcalde de Sueca pensa aplicar la normativa.

A Sueca hi ha algunes de les discoteques peoneres de la nit valenciana i del corrent musical anomenat So de València. Aquestes sales, que tanquen les portes ja de matí, representen un nou estil de discoteca i hi passen cada cap de setmana joves no sols del País Valencià sinó d'altres llocs.

A Castelló, l'aplicació de la normativa ja ha tingut la primera víctima. L'ajuntament tancà el pub El Eje, situat al polígon industrial de la zona nord, perquè no disposava de llicència municipal i funcionava del dijous a la nit al diumenge a migdia. A Castelló les zones més conflictives són els polígons dels Xiprers, al sud de Castelló, i el del Riu-sec, al nord. En

la llei de la Conselleria de Governació. A més, aquest febrer la Generalitat cedia als ajuntaments de Barcelona, Martorell, Terrassa, Esplugues de Llobregat i Blanes, competències per a establir el control d'horaris, però les sancions imposades no poden superar el milió de pesetes.

A Barcelona, els districtes de l'Ei-

d'evitar que la gent es quede al carrer i en l'elaboració d'un cens dels establiments més conflictius. Sols a l'Eixample ja hi ha 55 pubs inclosos en aquesta llista negra.

Per a les federacions de veïns, tant de Catalunya com del País Valencià, el control d'horaris és una necessitat "perquè la diversió s'ha de mantenir, però respec-

Dalt: Fa vuit anys que les discos sense límit horari són cita obligada de qualsevol noctàmbul. Baix: Puzzle és una de les discoteques amb més gent durant el cap de setmana.

RAFA GIL

ambdues zones pubs i discoteques es troben separats no pas més de cent metres uns d'altres.

A València els punts més conflictius són el barri de la Malva-rosa, plaça del Xúquer, carrer de Joan Llorens, zona de la plaça de Cànoves, Blasco Ibàñez i el barri del Carme, al nucli antic. Des del cap i casal del País Valencià s'ha creat un grup especial per a vigilar el compliment de la normativa de la Generalitat.

Al Principat, la situació és diferent, perquè cap municipi no s'ha negat a aplicar

xample i de Sarrià-Sant Gervasi són els punts més conflictius. Sols a l'esquerra de l'Eixample hi ha uns 600 pubs. Els regidors d'aquests dos districtes, Antoni Marçet i Fèlix Amat, tots dos de Convergència i Unió (CiU), han elaborat uns plans per a controlar els establiments que incompleixen la normativa i que ocasionen reiterades queixes dels veïns. Aquest pla es basa en el foment del civisme i l'educació dels joves envers els veïns, en l'increment de la col·laboració dels amos de bars i discoteques per tal

tant el descans". Els veïns exigeixen la generalització d'horaris per a quesevol establiment i la insonorització adequada dels pubs.

"TALLADA DE ROTLLO"

Pels organismes juvenils la imposició d'horaris s'ha de fer progressivament i amb molta flexibilitat "sense generalitzar". A més, adverteixen que els empresaris són responsables que la gent estiga al carrer.

Pels propietaris dels pubs les mesures de la Generalitat valenciana són una "tallada de rotllo". Rafa Ramos, de 28 anys, cambrer del Cafè Lisboa, del barri del Carme de València (Ciutat Vella), explica que l'horari de la Conselleria "ens perjudica molt, perquè la majoria de gent s'acosta ací cap a la una de la matinada". Segons ell, equiparar horaris amb altres països d'Europa no té sentit. "Em sembla molt malament que ens obliguen a plegar a les tres de la matinada. Cadascú és prou gran per a fer el que vulga". Carme Mira, de la discoteca la Boîte Mas i Mas (Barcelona) es mostra partidària d'allargar la nit "perquè els qui treballen en aquests llocs també tenen dret a divertir-se".

Vicent Lafora